

dant kun kan finde Sted ved godt Veir og gunstig Wind. Dog skal, naar ikke særdeles Nødvendigheder kræve det Modsatte, selve den Tid, da Gudstjenesten holdes paa Stedet, være udenfor den, hvori de foransførte Handlinger maae foretages. Saa maa og Kornmøller bruges paa den ommeldte Tid." Den Naade, hvorpaa jeg har troet, at dette kunde bringes i Orden, er, at man deler Afstemningen over Ændringsforslaget saaledes, at der først sættes under Afstemning den første Passus, som begynder med: „samt til Løsning" og gaaer ind til Ordene „gunstig Wind" og at derefter stemmes over det andet Stykke, som begynder med „dog skal, naar ikke særdeles". Da dette Stykke nemlig falder sammen med det Ændringsforslag, som Udvalget har stillet under Nr. 3, vil Sagen være bragt i Orden, naar man stemte for dette Udvalgets Forslag, og efter dets Vedtagelse lader den sidste Deel af det her omhandlede Ændringsforslag falde.

J. F. Petersen: Naar der er Tale om at udvide eller udvikle Friheden, saa er det ikke sjældent, at man kommer i Collision med det, man kalder — vel ikke altid med god Ret — „vel erhvervede Rettigheder"; i saa Henseende er jeg heldigviis bedre stillet, thi her er netop det omvendte Tilfældet. Jeg troer nemlig, at i det Dieblik man ikke vedtager den Ændring, jeg har tilladt mig at foreslaae, saa vil man formene de Vedkommende at benytte den Ret, som de dog virkelig maae antages at have vel erhvervet. At den ærede Drdsfører ikke kunde tiltræde eller billige dette Forslag, kom mig ikke uventet, thi foruden det, at hans Stilling som Drdsfører for Fleertallet, paalægger ham det som Pligt at optræde derimod, er vistnok hans egen individuelle Betragtningssmaade af dette, og vel af alle lignende Forhold, saa forskjellig fra min, at det vilde være et forfængeligt Haab, om Noget vilde vente, at vi i saa Henseende, eller med Hensyn til saadanne Spørgsmaal, skulde kunne staae Side om Side med hinanden. Forøvrigt troer jeg rigtignok, at jeg havde Anledning til at lægge Vægt paa den Omstændighed, at Loven blev affattet saaledes, at, naar den traadte ud i Livet, at saa dens enkelte Bestemmelser kunde overholdes; jeg burde maafee ved Siden deraf

mere have fremhævet andre Momenter; men jeg er endnu i den Tro, at dette Hensyn i og for er saa vigtigt, at det alene fuldstændigt maatte begrunde Nødvendigheden af, at en saadan Ændring, som den af mig foreslaaede, vedtages.

J. Pedersen (Præst i Amts Adb Balgfr.): Skjøndt jeg ikke i Udvalgets Fleertals Forslag, som er stillet til § 2, i det Ord, som er foreslaaet, nemlig „det fornødne", seer en Fyldestgjørelse for det Forslag, jeg havde stillet til anden Behandling, hvori der stod „af almeengyldige Hensyn fornødne", saa maa jeg dog tilstaae, at, dersom den Ændring, som er stillet til Slutningen af Paragraphen, hvor der henpeges til, at den Tid, Gudstjenesten holdes paa Stedet, skal være udenfor den, hvori de foransførte Handlinger maae foretages", bliver antagen i Forbindelse med de to første Ord, som jeg først omtalte, da vil jeg dog ikke stemme imod Loven, fordi jeg troer, at de Grunde, hvormed mit Forslag blev imødegaaet ved anden Behandling, at der ikke maatte overlades Noget til et Skjøn, her fuldkomment affpeile sig, naar der staaer „det fornødne"; det maa jo ligesaavel kun kunne afgjøres ved et Skjøn som det Forslag, jeg havde stillet, og som dengang blev forkastet, saa jeg har i Grunden Intet imod at stemme for Loven, hvis det antages; men jeg maa dog erklære, at jeg heller ikke i Lovens Affattelse, som den saa vil blive, seer nogen virkelig Forbedring af den Lov, som nu bestaaer; jeg seer derimod i § 4 noget Daarliger, hvor der staaer: „Huusbønder og Alle, der have Myndighed over en Andens Person, skulle give deres Læredrenge, Tyende og andre Underordnede Tid og Leilighed til sluttigt at kunne besøge Gudstjenesten". Denne Paragraph anseer jeg for at overlade saameget til et Skjøn, at der virkelig er Mangler deri, fremfor i den nu gjældende Lov, hvor det hedder, at et Contractforhold, som oprettes imellem saadanne med Hensyn til Arbejde om Søndagen, skal være ugyldigt; men jeg vil alligevel ikke modsætte mig Loven, da jeg antager, at Thingets store Fleerhed gaaer ind derpaa.

Müller: Efterat den ærede Drdsfører har udtalt sig, mærker jeg først, at der kunde opstaae en Misforstaaelse; man kunde nemlig